



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET  
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.  
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502  
✉: titkarsag@repate.hu  
🌐: [www.repate.hu](http://www.repate.hu)

---

Ügyszám: FRP/312/2014/Pan.

## A Független Rendészeti Panasztestület

22/2015. (I. 22.) számú

### állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos<sup>1</sup> 2014. április 7-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2015. január 22-én megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

### á t t e s z i

az intézkedést fogatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, illetve alapjog sérelme nem megállapítható.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

### Indokolás

#### I.

1) A panaszos vele szemben 2014. március 31-én N. településen található posta épületet előtt a Ny. Rendőrkapitányság által fogatosított közlekedés rendészeti intézkedés miatt terjesztette elő 2014. április 7-én panaszát. A panaszos beadványában előadta, hogy 2014. március 31-én N. település belterületén a postával szemben parkolt egy román forgalmi rendszámú autóval. A párjával és gyermekével éppen jöttek ki a postáról, amikor megláttak egy rendőrautót, ami először ki akarta kerülni az autójukat, de egy hirtelen gondolat után, leparkoltak mögötte. Ezt követően kiszállt az egyik rendőr és azzal kezdte, hogy mi van az autóval. Elmaradt részükről, hogy ők bemutatkozzanak, sőt, kollégája mikor kiszállt az autóból ő még köszönni sem köszönt, hiába köszöntek neki érthetően. Majd ezt követően kezdődött, hogy ki vezette az autót, de a panaszos és párja mindvégig nem értették mi a probléma, mert se záróvonal, sem tiltó tábla nincs kihelyezve a parkolás helyszínén. A panaszos ezt próbálta az intézkedő rendőröknek is elmondani, de igazából meg sem akarták

---

<sup>1</sup> Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

hallani. Azt is próbálta mondani nekik, hogy sajnos elég rossz az anyagi helyzetük, de nekik erre az volt a reakciójuk, hogy ők hét éve rendőrök és csak egy Skoda Fábiájuk van, mert a panaszos egy viszonylag nagyobb értékű autóval volt, de arra nem vették a fáradságot, hogy megnézzék, sajnos az nem a panaszos autója, csak kölcsönben volt nála, neki autója sincs. A panaszos úgy érzi jogszerűtlenül jártak el a rendőrök vele szemben.

2) A panaszos tanúkénti meghallgatásán 2014. április 25-én Ny. Rendőrkapitányságon a következőket nyilatkozta a sérelmezett intézkedésről.

A panaszos a sérelmezett intézkedés napján, 2014. március 31-én délután elment a párjával, párja édesapjának tulajdonát képező személygépkocsival. A gépkocsit a panaszos vezette, mivel érvényes vezetői engedéllyel rendelkezik. Ahogy beért N. település lakott területére, a postától kb. 1,5 km-re észlelte, hogy egy megkülönböztető jelzésű, fehér színű rendőrautó menetirány szerint az úttest jobb oldalán egy magánlakás előtt állt, abban egy rendőr látott. Megállás nélkül érkezett a posta elé. A járművel menetirány szerint az úttest jobb oldalán, a kanyarban, a posta bejárati ajtajával szemben állt meg, az autója hátulja lehetett az ajtóval pontosan szemben.

Azért állt meg azon a helyen, mert tiltó táblát soha nem látott ott kihelyezve, sem záró vonalat az úttesten felfestve, egyébként is többször látott korábban is autókat várakozni ugyanazon a helyen. Bementek párjával a postára, magunkkal vittük közös, 1,5 éves gyermekünket is. Kb. 5 percet lehettek a postán, amikor vissza mentek az autójukhoz, ami a bejáratától kb. 4-5 méterre lehetett. A lépcsőn állt még, amikor észlelte, hogy abból az irányból, ahonnan érkezett és ahol a rendőrautó korábban állt, érkezik a megkülönböztető jelzéssel ellátott, ugyanaz a rendőrautó, amit korábban az út szélén látott.

Az autóval először szinte kiakarták őket kerülni, de lehet megismerték, kitették az irányjelzőt, megálltak közvetlenül mögöttük és felkapcsolták a kék lámpájukat. Először kiszállt a sofőr és kérdezte ki vezette az autót. Először a panaszos párja akarta a saját vezetői engedélyét átadni az autó irataival együtt, de a rendőr kihangsúlyozta attól kéri, aki az autóval oda parkolt, erre a panaszos odaadta saját és az autó iratait.

Ezt követően szállt ki a másik rendőr is, ő volt az, aki nem köszönt, semmit nem csinált tulajdonképpen. A sofőr köszönt először, majd elkezdte elmondani az igazoltatás okát. Elmondta, hogy a panaszos nem jó helyen parkol. Próbálta nekik elmondani, hogy nem tudta, hogy ott nem lehet megállni, nincs tábla, nincs záró vonal, illetve mások is szoktak itt parkolni.

Eközben ment köztünk egy beszélgetés, melynek során közölte a rendőr, hogy be nem látható útkanyarulatban állt meg a panaszos, ezért 20.000 forint helyszíni bírságot kell kiszabniuk. A panaszos kérdezte, nem-e tudnák figyelmeztetni, mert munkanélküli. Az intézkedő rendőr azt mondta neki, ő 7 éve rendőr és neki végül is még csak egy Skoda Fábiája van, nem tud figyelmeztetni, meg kell büntetnie, de ha nem fogadja el, fel kell jelentenie és akkor a dupláját, 40.000 forintot fognak nekem kiszabni. Ennek hatására mégis csak aláírta a helyszíni bírságot, átvette a csekket és a bírság szelvényt.

A panaszos panaszát azért tette meg, mert az intézkedő rendőr nem megfelelő hangnemben beszélt vele, a másik nem is köszönt, és úgy gondolja attól függetlenül kellene bírságot, hogy kinek milyen autója van, illetve ha megnézte volna, kinek a nevében van az autó akkor tudná, hogy nem az övé, csak kölcsönben volt nála.

A panasztétel másik oka pedig az, hogy a panaszos álláspontja szerint a kérdéses helyszín nem számít be nem látható kanyarnak, mert nézőpont kérdése, hogy az-e vagy sem, és mint mondta, sem tábla sem záróvonal nem található ott. A másik rendőr, aki csak ott állt, hozzá fűzött még a kollégája szavaihoz, hogy hagy döntsék már el, hogy mit miért szabnak ki büntetést. Ez tőle akkor lekezelően volt sértő a panaszos számára.

## II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az ügyben illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az üggyel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) Az intézkedést foganatosító G. G. r. főörzsőrmester 2014. június 17-én, a kérdéses intézkedésről kelt jelentése szerint 2014. március 31-én V. Zs. r. főörzsőrmester úrral teljesített szolgálatot N. Rendőrőrs illetékességi területén. N. településen haladt, amikor a postahivataltól kb. 150-200 méterre kollégájával együtt észlelte, hogy közvetlenül a posta bejárata előtt a menetirány szerinti jobb oldalon az útpadkával párhuzamosan be nem látható útkanyarulatban egy sötét színű személygépkocsi szabálytalanul parkol.

Ezt követően a szolgálati gépjármű megkülönböztető fényjelzésének alkalmazása mellett megállt a szabálytalanul parkoló gépjármű mögött, amely mellett ekkor már egy férfi és egy gyermeket az ölében tartó nő állt. A szolgálati gépjárműből kollégájával együtt kiszállt és a személyekhez léptek.

Az öltözetük egységes bevetési öltözet volt, továbbá viselték a rendszeresített láthatósági mellényt is. A személyekhez odalépve napszaknak megfelelően köszöntek, bemutatkoztak és az intézkedést megkezdte, míg V. Zs. r. főörzsőrmester biztosított. A személyeket megkérdezte, hogy ki vezette a gépjárművet, amely egy sötét színű román hatósági jelzéssel ellátott Audi személygépkocsi volt.

Ekkor a személyek meglepődve visszakérdeztek, hogy miért kell a gépjárművet vezető személynek az okmányai, de ezt követően a panaszos a kérdésnek eleget tett és saját illetve a szabálytalanul parkoló személygépkocsi iratait átadta. Az intézkedő rendőrök akkor találkoztak először a panaszossal, nem ismerték korábról.

A G. G. a panaszossal közölte, hogy be nem látható útkanyarulatban szabálytalanul parkol, ezzel szabálysértést követett el, melyet a Szabálysértési törvény 224 § és a KRESZ 40. § (5) bekezdés c) pontja fogalmaz meg. Közölte továbbá, hogy a panaszos által elkövetett cselekmény fix bírsággal sújtandó, így a helyszínen intézkedő rendőrnek nincs mérlegelési, jogköre, A fenti szabálysértés miatt 20.000, forint helyszíni bírság szabandó ki, melyhez hat közlekedési előéleti pont tartozik.

Ekkor a panaszos arrogánsán megjegyezte, hogy azért akarják megbírságot, mert román hatósági jelzéssel van ellátva a gépjárműve, valamint vitatta a bírság összegét is. Majd közölte, hogy munkanélküli és nem igaz, hogy egy figyelmeztetéssel nem lehet ezt megoldani.

Ezt követően G. G. újból elmondta a fix összegű bírság összegét és lényegét, azaz, hogy nincs mérlegelési jogköre, továbbá közölte, hogy amennyiben az a felajánlott fix helyszíni bírságot nem hajlandó elfogadni abban az esetben szabálysértési feljelentést tesz a panaszos ellen. A

panaszos továbbra is arra hivatkozott, hogy munkanélküli és nem ért egyet a bírság összegével, mindezt arrogánsán, flegmán tette.

2) V. R. r. törzszászlós őrsparancsnok-helyettes által 2014. június 17-én kelt jelentés szerint N. települése a posta egy nem belátható útkanyarulatban van, de közvetlenül a posta épülete után egy legalább 13 gépkocsi férőhelyes parkoló található.

A Sz. Volán Zrt.-től jelzés érkezett a rendőrséghez 2013. július 23-án, miszerint a postánál a be nem látható útkanyarulatban szabálytalanul parkolnak a gépjárművek, így balesetveszélyes helyzetet teremthetnek ezzel elő, ezért a beosztott kollégák napi eligazításába beleépítették a posta előtti szabálytalanul várakozó gépkocsik szankcionálását.

Tekintettel arra, hogy a szabálysértési törvény 224. §. és a KRESZ 40. §. (5) bekezdés c) pontja szerint a be nem látható útkanyarulatban tilos megállni, várakozni, a szankcionálása fix 20,000 forint bírság, valamint hat közlekedési előéleti büntetőpont.

2014. március 31-én 17:45 perckor a fenti jogalapra hivatkozással intézkedett G. G. r. főtörzsőrmester és V. Zs. r. főtörzsőrmester személygépkocsi vezetőjével szemben.

Az intézkedést G. G. r. főtörzsőrmester kezdeményezte a panaszos ellen. V. R. r. törzszászlós őrsparancsnok-helyettes információi szerint a napszaknak megfelelően köszönt az intézkedő rendőr, majd közölte a panaszossal az intézkedés célját, és lefolytatta az intézkedést, melynek során 20 000 forint helyszíni bírságot és hat közlekedési előéleti büntetőpontot szabott ki.

Az intézkedést V. Zs. r. főtörzsőrmester biztosította, információi szerint ő is a napszaknak megfelelően köszönt a panaszosnak, a panaszos elmondása szerint viszont nem köszönt.

G. G. r. főtörzsőrmester szolgálati fellépését a V. R. r. törzszászlós őrsparancsnok-helyettes tapasztalatai alapján úgy jellemezné, hogy udvarias, határozott, nagyon jó kommunikációs készséggel rendelkezik, érthetően, közepesen erősen jól kivehetően beszél, V. Zs. r. főtörzsőrmester már halkabban beszél, viszont ő is udvarias, határozott fellépésű.

V. R. r. törzszászlós őrsparancsnok-helyettesnek arról nincsen tudomása, hogy bármely ok miatt lett volna panasz kollégái ellen a jelen ügy kivételével annak ellenére, hogy a többségében egyedül teljesítenek közterületi szolgálatot, így támadhatóbbak, jobban kiszolgáltatottabbak az intézkedéseik során.

A panaszossal szemben a helyszíni bírság kiszabásán kívül más rendőri intézkedés nem történt, sem egyéb szabálysértési, sem pedig büntető eljárás nem indult vele szemben. Az intézkedő rendőrök nem ismerték korábról a panaszost, V. R. r. törzszászlós azt teljesen kizártnak tartja, hogy a bírság kiszabásának nagysága befolyásolná a gépkocsi típusa, érteke. A panaszos által elkövetett szabálysértés fix bírsággal szankcionálandó volt, így lehetőség sem volt az intézkedő rendőröknek esetlegesen kevesebb, vagy több összegben a bírság kiszabására. V. R. r. törzszászlós kollégái intézkedései alapján bátran kijelenti, hogy érvényesült az intézkedésük során a részrehajlás mentes ügyintézés elve

3) A rendőrségi iratcsomagban mellékeltek két fényképet a kérdéses útszakasról. A képek tanúsága szerint az útkanyarulat valóban nem belátható. A posta mellett kivehető továbbá egy parkoló is.

4) A rendőrség mellékelte a Sz. Volán Zrt. üzletágvezető helyettese és forgalomvezetője által a rendőrség részére küldött 2013. július 16-ai levelét, amelyben arról számolnak be, hogy a N-i posta előtt a szabálytalanul parkoló járművek rendszeresen veszélyeztetik a járműforgalmat, ezért kérték, hogy a rendőrség fokozottabb figyelmet fordítson a kérdéses útszakaszra.

### III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

**A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vonta-e intézkedés alá.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat 9. § -a tovább részletezi az intézkedési kötelezettség szabályait. A Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése szerint a figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetésén tetten ért személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására, és felhívja, hogy a jövőben tartózkodjon szabálysértés elkövetésétől.

A közlekedésrendészeti intézkedés vonatkozásában a Testület utal arra, hogy az Rtv. 44. §-a szabályozza azt, amelynek (1) bekezdés b) pontja értelmében a rendőr az Rtv.-ben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti. Ugyanezen bekezdés d) pontja szerint a járművezetésre jogosító engedélyt (okmányt), a jármű üzemben tartására vonatkozó hatósági engedélyt (okmányt), a rakományhoz tartozó okmányokat, valamint a jármű hatósági jelzését – a külön jogszabályban meghatározottak szerint – a helyszínen elveheti.

A Testület megítélése szerint az Rtv. 44. §-a egyfajta általános felhatalmazást nyújt a rendőr számára ahhoz, hogy a közlekedés szabályok megtartását ellenőrizze. Ennek keretében a



rendőr ellenőrizheti a gépjármű okmányaira vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait. Megjegyzendő, hogy ez az intézkedési jog akkor is megilleti a rendőrt, amikor egyébként jogsértésre utaló körülményt nem észlel.

Az intézkedő rendőr a rendelkezésre álló iratokban leírta, hogy azt észlelte, hogy a panaszos gépkocsija nem belátható útkanyarulatban állt meg az általa vezetett gépjárművel. Mindezek alapján a Testület vizsgálta, hogy fennállt-e a szabálysértés gyanúja.

Az 1/1975. (II. 5.) KPM-BM rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 40. § (5) bekezdés c) pontja értelmében „tilos megállni: be nem látható útkanyarulatban, bukkanóban vagy más olyan helyen, ahol a járművet a többi jármű vezetője kellő távolságból nem észlelheti.”

A Szabs. tv. 178. pont alatt rendelkezik a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértéséről.

224. § (1) Aki KRESZ-ben meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217–222. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg, szabálysértést követ el.

(2) A KRESZ 40–41. §-ának, valamint más megállási, várakozási vagy táblával jelzett behajtási tilalom vagy korlátozás megszegése esetén a közterület-felügyelő is szabhat ki helyszíni bírságot.

A Testület a szabálysértés elkövetésének gyanújával összefüggő jogszabályok valamint a szabálysértési törvény vonatkozó tényállásának ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, miszerint a szabálysértési tényállásszerűséget kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor annak jogalapjaként szabálysértés gyanújára hivatkozik a rendőrség –, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy az adott intézkedéshez szükséges gyanú foka fennállt-e, és fenti jogszabályi rendelkezések alapján megállapította, hogy ez a gyanú fennállt.

A Testület megítélése szerint egy szabálysértés elkövetésének gyanúja bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend, közbiztonság védelme érdekében az Rtv. 13. § alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, továbbá megjegyzendő, hogy az Rtv. 44. § alapján közlekedésrendészeti intézkedés esetén az intézkedési jog akkor is megilleti a rendőrt, amikor egyébként jogsértésre utaló körülményt nem észlel. Mindezek alapján megállapítható, hogy ebben a tekintetben nem érte alapjogsérelem a panaszost.

**A Testület – a hivatkozott jogszabályi rendelkezések és a megismert körülmények alapján – arra a megállapításra jutott, anélkül, hogy a szabálysértési ügyben állást foglalna, hogy az intézkedő rendőr a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában járt el a panaszossal szemben, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.**

2) A panaszos beadványában sérelmezte az eljáró rendőrök hangnemét és bánásmódját.

A rendőrök magatartásával kapcsolatban a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgároknál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A panaszos 2014. április 25-ei meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy panaszát azért tette meg, mert az intézkedő rendőr nem megfelelő hangnemben beszélt vele, a másik rendőr pedig nem köszönt neki. Az intézkedést biztosító rendőr álláspontja szerint lekezelő megjegyzéseket fűzött hozzá az intézkedés során elhangzottakhoz.

Az intézkedést foganatosító G. G. r. főtörzsőrmester 2014. június 17-én, a kérdéses intézkedésről kelt jelentése szerint az intézkedést biztosító V. Zs. r. főtörzsőrmesterrel a napszaknak megfelelően köszöntek az intézkedés megkezdésekor.

V. R. r. törzssászlós őrsparancsnok-helyettes által 2014. június 17-én kelt jelentés szerint információi alapján mindkét intézkedő rendőr a napszaknak megfelelően köszönt. G. G. r. főtörzsőrmester szolgálati fellépését tapasztalatai szerint úgy jellemzi, hogy udvarias, határozott fellépésű, jó kommunikációs képességű, érthetően, közepesen erősen, jól kivehetően beszél. V. Zs. r. főtörzsőrmester halkabban beszél, de ő is udvarias, határozott fellépésű. V. R. r. törzssászlós megjegyezte, hogy annak ellenére, hogy sokat dolgoznak egyedül a területen, ami által támadhatóbbak, kiszolgáltatottabbak, jelen ügyet leszámítva nem érkezett intézkedésük ellen panasz.

**A fentiek alapján a panaszos és a rendőrség álláspontja között olyan ellentét feszül, amit a Testület a rendelkezésére álló iratokkal nem tud feloldani, ezért Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható.**

3) A panaszbeadványt a Testület a részrehajlás-mentes eljárás követelményének az érvényesülése szempontjából is indokoltnak tartotta vizsgálni.

A részrehajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A panaszbeadványban foglaltak alapján arra lehet következtetni, hogy a panaszos megkérdőjelezi a részrehajlás-mentes intézkedés követelményének teljesülését a kifogásolt rendőri fellépéssel kapcsolatban. Erre vonatkozóan előadta, hogy álláspontja szerint azért szabhatták ki a helyszíni bírságot, mert egy viszonylag drága gépkocsival közlekedett.

A Testület a rendelkezésére álló rendőrségi iratok, ezzel kapcsolatban kifejtették, hogy a kérdéses szabálysértés helyszíni bírságának kötelező mértékét kormányrendelet határozza meg, erre vonatkozólag nem volt az intézkedő rendőrnek mérlegelési jogköre. Mindezek alapján ez és nem a panaszos autója, viselkedése az oka a 20 000 forintos helyszíni bírság kiszabásának.

**Mindezekre tekintettel a Testület, úgy foglalt állást, hogy a rendőri fellépés módja megfelelt az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének.**

4) A panaszos sérelmezte, hogy álláspontja szerint aránytalan volt az eljáró rendőrök részéről a 20 000 forintos helyszíni bírság kiszabása.

Az Rtv. 15. §-a értelmében a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A Szabs. tv. 99. § (1) bekezdés szerint helyszíni intézkedés során a szabálysértés elkövetését elismerő személlyel szemben helyszíni bírság kiszabásának van helye. A Szabs. tv. 99. § (6) bekezdése értelmében XXVII. és a XXVIII. Fejezetben meghatározott egyes szabálysértések esetén, amelybe a jelen ügyben alkalmazott szabálysértési tényállás is tartozik, a Kormány - a helyszíni bírság legalacsonyabb és legmagasabb mértékére vonatkozó rendelkezés keretei között - rendelettel megállapíthatja a helyszíni bírság kötelező mértékét.

A fentieknek megfelelően jelen ügy tárgyát képező szabálysértési tényállásban – a KRESZ 40. § (5) bekezdés c) pontjának megsértése folytán a 63/2012. (IV. 2.) Korm. rendelet 6. melléklet 20. pontja kötelezően 20 000 forintban határozza meg a helyszíni bírság mértékét.



A Testület figyelembe vette a Szabs. tv. 100/A §-ban és a Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdésben foglaltakat és ennek kapcsán megállapításokra jutott.

A Szabs. tv. 100/A. § határozza meg a szóbeli figyelmeztetés alkalmazásának lehetőségét, feltételeit, amely szerint „helyszíni intézkedés során a helyszíni bírság kiszabására jogosult szerv vagy személy a szabálysértés elkövetését elismerő személlyel szemben szóbeli figyelmeztetést alkalmazhat, ha az elkövetett cselekmény oly csekély mértékben veszélyes a társadalomra, hogy még a helyszíni bírság kiszabása is szükségtelen”.

A Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdés értelmében „a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.” Mindezek alapján, amennyiben

A fentiek alapján összességében kijelenthető, hogy a Szabs. tv. 99. § (6) bekezdése szerint kormányrendelet csak a helyszíni bírság kötelező mértékéről rendelkezhet, nem annak kötelező kiszabásáról. Mindezek alapján a Szabs. tv. 100/A § és a Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdés alapján abban megilleti mérlegelési jogkör az eljáró rendőrt, hogy szóbeli figyelmeztetést alkalmaz, vagy helyszíni bírságot szab ki. Abban nincs mérlegelési jogköre jelen esetben az eljáró rendőrnek, hogy amennyiben helyszíni bírság kiszabása mellett dönt, meghatározza annak mértékét, ugyanis ez esetben azt kormányrendelet határozza meg.

A Testület az Rtv. 15. §-ban foglaltak kapcsán vizsgálta, hogy a helyszíni bírság kiszabása megfelelt-e ennek a követelménynek. A Testület figyelembe vette a rendőrség által csatolt fényképeket a kérdéses útszakaszról, amelyen kivehető, hogy a kérdéses útszakaszban valóban nem belátható útkanyarulat van, illetve a rendőrség által említett parkoló is látszik. Ezzel kapcsolatban a Testület megjegyzi, hogy a panaszos nem utalt arra, hogy azért állt volna meg szabálytalanul, mert nem volt a hely a parkolóban, arra hivatkozott, hogy nem tiltotta semmilyen tábla a megállást. A Testület álláspontja szerint jelen esetben maga a KRESZ tiltotta a megállást, így ilyen jelzés nem is volt szükséges. A Testület figyelembe vette továbbá, a Sz. Volán Zrt. üzletágvezető helyettese és forgalomvezetője által a rendőrség részére küldött 2013. július 16-ai levelét, amelyben arról számolnak be, hogy a N-i posta előtt a szabálytalanul parkoló járművek rendszeresen veszélyeztetik a járműforgalmat, ezért kérték, hogy a rendőrség fokozottabb figyelmet fordítson a kérdéses útszakaszra.

A fentiekre tekintettel a Testület álláspontja szerint jelen ügyben a Szabs. tv. 100/A §-ban a szóbeli figyelmeztetés követelményeként meghatározott csekély társadalomra veszélyességnél nagyobb volt a társadalomra veszélyesség foka, ezért a helyszíni bírság kiszabása – amelynek mértékét illetően az intézkedő rendőr nem rendelkezett mérlegelési jogkörrel – megfelel az Rtv. 15. §-ban foglalt arányosság követelményének.

**A fentiek alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült az intézkedés folyamán.**

#### IV.

A Testület – a hivatkozott jogszabályi rendelkezések és a megismert körülmények alapján – arra a megállapításra jutott, anélkül, hogy a szabálysértési ügyben állást foglalna, hogy az

intézkedő rendőr a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában járt el a panaszossal szemben, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. Az intézkedés során használt rendőri hangnem kapcsán a panaszos és a rendőrség álláspontja között olyan ellentét feszül, amit a Testület a rendelkezésére álló iratokkal nem tud feloldani, ezért Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható. A rendőri fellépés módja megfelelt az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének. A Testület álláspontja szerint az eljáró rendőrök által alkalmazott szankció megfelel az Rtv. 15. §-ban foglalt arányosság követelményének, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült az intézkedés folyamán.

**Mindezekre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.**

**Budapest, 2015. január 22.**

**Dr. Lukács Tamás**  
elnök

**Dr. Kozma Ákos**  
elnökhelyettes, testületi tag

**Fráterné dr. Ferenczy Nóra**  
testületi tag

**Dr. Cservák Csaba**  
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDEZETI PANASZTESZTLET